

sælger har ejet aktierne. Forhøjelsen er dog altid mindst 10 pct.

Endelig gælder, at ved direkte eje kan kurstab på blåstemplede obligationer ikke fradrages. Det har smittet af på § 2 a på den måde, at kurstab på § 2 a aktier heller ikke kan fradrages.

§ 2 a omfatter aktier i et udenlandsk selskab m.v., herunder en investeringsforening, hvis det udøver finansiel virksomhed i væsentlig grad, og afkastet beskattes væsentligt lavere end efter danske regler i mindst tre år forud for afståelsen.

Virksomheden i et selskab antages i væsentligt omfang at have været af finansiel karakter, når mindst 1/3 af indtægterne stammer fra finansiel virksomhed eller forsikringsvirksomhed eller hvis handelsværdien af selskabets finansielle aktiver udgør mindst 1/3 af selskabets samlede aktiver.

§ 2 a er begrænset til finansielle aktiver, fordi disse er særlig lette at flytte rundt på, og fordi den nødvendige aktivitet med køb og salg ikke behøver at foregå fra udlandet. Ved egentlig produktionsvirksomhed er der en langt større tilknytning til udlandet.

Bestemmelsen er kritiseret for at tage for mange forskellige slags virksomheder i udlandet med. F.eks. er pengeinstitutter og forsikringselskaber omfattet uden forbehold, selvom udlånsforretninger og forsikringsvirksomhed i princippet ikke adskiller sig væsentligt fra anden produktionsvirksomhed, som man naturligt opfatter som havende tilknytning til det udland, hvori den foregår.

Den er samtidig kritiseret for at være vanskelig at administrere, fordi eventuelle købere kan have vanskeligt ved at vurdere, om en aktie er omfattet af § 2 a. Det skyldes bl.a., at grænsen for, hvornår den udenlandske skat er for lav, skal vurderes over en periode forud for salgstidspunktet. Perioden fremstår som ubestemt, fordi salgstidspunktet ikke kendes på købstidspunktet.

Bestemmelsens funktion har været at beskytte effektiviteten af de generelle danske regler om beskatning af fortjenester på aktier og investeringsbeviser i finansielle selskaber.

EF-domstolen har imidlertid i en dom af 15. juli 2004 i sagen C-315/02 (Anneliese Lenz) afgjort, at østrigske regler om udbyttebeskatning er i strid med EF-rettens regler om kapitalens fri bevægelighed, fordi de giver mulighed for, at udbytte fra østrigske selskaber bliver beskattet mere lempeligt end udbytte fra selskaber i andre EU-lande.

Domstolen udtalte også, at selvom indkomsten i et selskab i et andet EU-land eventuelt beskattes mere lempeligt dér, kan den omstændighed ikke berettige,

at Østrig ikke giver modtagere af udbytter fra det andet EU-land samme fordele som modtagere af udbytter fra Østrig.

Domstolen udtalte udtrykkeligt (præmis 41) at beskatningsniveauet for selskaber, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, ikke er relevant for spørgsmålet om, hvorvidt en national lovgivning er i overensstemmelse med traktatens artikel 73 B og artikel 73 D, stk. 1 og 3, om frie kapitalbevægelser, skattelovgivning og kontrol. (Den gældende traktat artikel 56 og 58).

Domstolen tilføjer (præmis 42), at for så vidt angår kapitalindtægter fra Østrig skaber den omhandlede østrigske skattelovgivning ikke nogen direkte forbindelse mellem beskatning af selskabernes overskud i form af selskabsskat og de skattefordele i relation til indkomstskat, som skatteyderne med bopæl i Østrig nyder godt af. Under disse omstændigheder kan niveauet for beskatning af selskaber i lande udenfor Østrig ikke berettige de østrigske regler.

Disse synspunkter må også have gyldighed ved vurderingen af avanceskatten efter aktieavancebeskatningslovens § 2 a.

Det må betyde, at de særlig strenge regler i den gældende § 2 a, der begrundes med beskatningsforholdene i udlandet, ikke kan opretholdes ved siden af et sæt almindelige regler, der begrundes med beskatningsforholdene i Danmark. EU-retten er derimod ikke til hinder for generelle skatteregler, der ikke er diskriminerende og ikke uberettiget udgør en hindring for kapitalens frie bevægelighed.

Opgaven er derfor at opstille et sæt almindelige regler, der ikke kan misbruges, og det er det, som forslaget nedenfor går ud på.

Aktieavancebeskatningslovens § 2 a skal ses i sammenhæng med de såkaldte CFC-regler (tvungen sammenbeskatning), der på nogle områder overflødiggør § 2 a.

Efter CFC-reglerne skal en person eller et selskab, der kontrollerer et udenlandsk lavtbeskattet selskab, der i væsentlig grad har finansiel indkomst, medregne den del af den finansielle indkomst i sin indkomst, der svarer til vedkommendes ejerandel. Samtidig får den pågældende fradrag for udenlandske skatter i den danske skat.

En person, der ejer over 25 pct. af aktiekapitalen eller mere end 50 pct. af stemmeretten, anses for at kontrollere det pågældende selskab.

CFC-beskatningen berøres ikke af den ovenfor nævnte dom vedrørende Østrig. Dommen vedrører alene udbytter og avancer. Det bemærkes endvidere, at det udtrykkeligt anføres i dommen, at man ikke i dommen ønsker at tage stilling til betydningen af, at